Pregaria.cat

Entrada

Ulleres de sol

Per JesusR el dl., 23/12/2019 - 00:00

Aquests dies a la rambla hi ha molta gent que va amunt i avall. Tu t'has assegut en un banc i, després de mirar el moviment ambiental, et poses les ulleres de sol. Vas obrint pas a la rambla interior.

Què et passa?

Ja imagino què em diries: Ni jo mateixa ho sé. Si ho tingués clar no m'haguera posat les ulleres de sol. Continuaria mirant les parelles, els nens, les persones que van cap a casa, aquelles que sempre corren... Però necessito distanciar-me. Estic confosa i emocionada, i per ara encara no en sé la raó.

O potser sí, que la començo a entendre.

Tinc moltes ganes d'aixecar-me i fugir, perquè em sembla que acabaré plorant. Bé, anem a pams. Ahir vaig llegir en un llibre de pregàries que Déu havia entrat a la història. Ja ho havia escoltat moltes vegades, però em va sobtar i encara estic en plena confusió.

Vols que et digui com és que estic en aquest profund moviment sensible? En general no m'afecta massa pensar, i fins i tot creure, que Déu ha entrat a la història humana de moltes maneres diverses. Cert. Però el que em comença a commoure és si Déu, en Jesús, ha entrat a la meva història. No és un Nadal com el que ens diuen, amb tots els sorolls imaginables; no, de cap manera, és el Nadal de la meva vida. Has entrat, Jesús, a la meva història?

Sincerament, amb la mà al cor, jo crec que sí, que hi has entrat, i no ara, sinó fa temps. Saps què penso? Et seré absolutament sincera, sense cap pretensió: Jo voldria, si us plau, Déu meu, entrar a la teva història.

Ulleres de sol, fora!

Mirada arreu, tornar a caminar i ànims que m'han tocat l'ànima.